

Η ΛΑΙΔΥ ΙΩΑΝΝΑ ΓΡΕΪ.

Ἡ ἡγεμονίς αὕτη ἐγεννήθη ἐν Λεϊτςόστερ τῆς Ἀγγλίας τὸ 1537, κατήγετο δὲ ἐκ τοῦ Ἑβραίου Ζ'. βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ δὲν εἶχε δικαίωμα ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἐν ὧσιν τὰ τέκνα Ἑβραίου τοῦ Η'. ἔζων.

Ἐν τρυφερᾷ εἰσέτι ἡλικίᾳ ὑπανδρεύθη τὸν λόρδον Γουλφορδ, Δουδλεϋ, υἱὸν τοῦ δουκὸς τῆς Νορθουμπερλάνδης, φιλοδόξου εὐγενούς, διὰ τῆς ἐπιβροῆς τοῦ ὁποίου ὁ νέος βασιλεὺς Ἐδουάρδος ὁς ἀποθνήσκων ἀφῆκε τὸν θρόνον του οὐχὶ εἰς τὴν ἀδελφὴν του Μαρίαν, ἀλλ' εἰς τὴν ἐξαδέλφην του Ἰωάνναν. Ἐπράξε δὲ τοῦτο, διότι ἐγνώριζεν, ὅτι ἡ ἀδελφὴ του ἦτο σκληρὰ καὶ φανατικὴ Παπικὴ, καὶ θὰ ἔκαμνε τὸν λαὸν νὰ ὑποφέρει διὰ τὴν

Ἰωάννα ΓρεΪ.

Ἡ Ἰωάννα ἤγάπα πολὺ τὴν παιδείαν, εἶχε δὲ διδάσκαλον τὸν διάσημον διὰ τὴν παιδείαν του Ἰωάννην Ἐϋλμερ, διὰ τῆς βοηθείας, ἐπιμελείας καὶ εὐφρίας τοῦ ὁποίου ὠμίλει καὶ ἔγραφε τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Λατινικὴν, τὴν Ἰταλικὴν καὶ Γαλλικὴν, εἶχε δὲ καὶ ἱκανὴν γνῶσιν τῆς Ἑβραϊκῆς, Χαλδαϊκῆς καὶ Ἀραβικῆς καὶ ἐπρωτίμα πάντοτε τὴν σπουδὴν ἀπὸ πάντων νεανικῶν διασκέδασιν.

ἠρξασίαν του, ἐπειδὴ ἦτον Διαμαρτυρούμενος, ἐνφ' ἣ Ἰωάννα ἦτο ἀτιέρραστος καὶ εὐσεβὴς Διαμαρτυρομένη.

Ἡ Ἰωάννα ἔλαβε γινῶσιν τούτου μόνον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τότε μόλις καὶ μετὰ βίας συγκατετέθη, ὑποχωρήσασα εἰς τὰς παρακλήσεις τῶν γονέων καὶ τοῦ πενθεροῦ της, διςχυρίζομένων ὅτι θὰ ἦτο διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου νὰ δεχθῇ τὸν θρόνον, καὶ ὅτι ὁ βασιλεὺς εἶχε τὸ δικαίω-

μα νὰ κάμῃ μίαν τοιαύτην διαθήκην. Ἀλλ' ὁ λαὸς τῆς Ἀγγλίας ἦτο ἀφοσιωμένος εἰς τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν καὶ ἐμίσει τὸν Δούκα τῆς Νορθουμπερλάνδης, καὶ διὰ τοῦτο μετ' ὀλίγον ἀνεκέρυξε βασιλίσσαν τὴν Μαρίαν καὶ κατεδίκασε καὶ ἐθανάτωσε τὸν Δούκα τῆς Νορθουμπερλάνδης, ἀλλ' ἐφείσθη τὴν

εἰς τοῦτον τὸν χρόνον 1554. Καὶ ἡ μὲν Ἰωάννα, ὡς καταγομένη ἐκ βασιλικοῦ αἵματος, ἀπεκεφαλίσθη κατ' ἰδίαν ἐντὸς τοῦ περιφύμου πύργου τοῦ Λονδίνου, ὃ δὲ σύζυγός της δημοσίᾳ ἐπὶ τινος λόφου.

Ἡ Ἰωάννα ὑπέστη τὸν θάνατον μετὰ γαλήνης ἀξίας τῆς ἀθωότητος καὶ εὐσεβείας της, μὴ συγκατατεθεῖσα νὰ ἀποχαι-

Α'. Ὀνειρον τοῦ Ἰακώβ.

ναρὰν Ἰωάνναν καὶ τὸν σύζυγον αὐτῆς, ἐπειδὴ ἦσαν εὐθῶοι.

Μετὰ τινες μῆνας, ὅμως, ὁ Δούξ τοῦ Σούφολκ, ὁ πατὴρ τῆς Ἰωάννας, λαθὼν μέρος εἰς ἐπανάστασιν τινα, διηγείρε τοὺς φόβους τῆς βασιλίσσης Μαρίας, θῶεν αὕτη διέταξε νὰ ἀποκεφαλίσθῃ ἡ Ἰωάννα μετὰ τοῦ συζύγου της, τὴν 8ην Φε-

βρουαρίου 1554. Καὶ ἡ μὲν Ἰωάννα, ὡς καταγομένη ἐκ βασιλικοῦ αἵματος, ἀπεκεφαλίσθη κατ' ἰδίαν ἐντὸς τοῦ περιφύμου πύργου τοῦ Λονδίνου, ὃ δὲ σύζυγός της δημοσίᾳ ἐπὶ τινος λόφου. Ἡ Ἰωάννα ὑπέστη τὸν θάνατον μετὰ γαλήνης ἀξίας τῆς ἀθωότητος καὶ εὐσεβείας της, μὴ συγκατατεθεῖσα νὰ ἀποχαι-

ρετήσῃ τὸν σύζυγόν της, διὰ τὸν λόγον, «ὅτι ἤλπιζε νὰ ἐπα- νδρῇ αὐτὸν τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐν οὐρανῷ» παρεκάλει δὲ τὸν δῆμιον νὰ τὴν ἀποκεφαλίσῃ ὅσον τάχιον ἀφοῦ δὲ ἐδέθησαν οἱ ὀφθαλμοί της, ἔθηκε τὸν λαιμόν της ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ δι' ἐνὸς κτυπήματος τοῦ πελέκειος ἀπεχωρίσθη τοῦ σώματος.

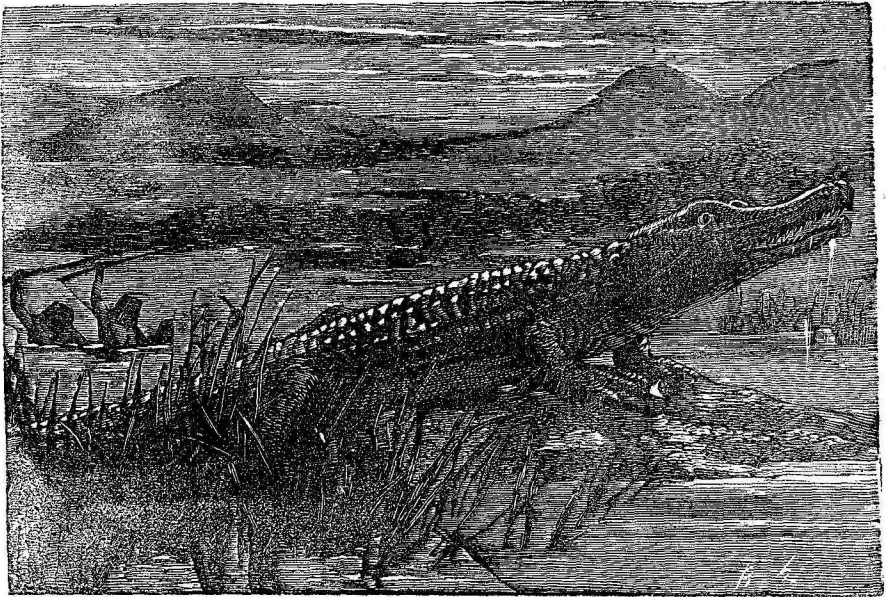
Ἡ ἱστορία μᾶς ἀναφέρει, ὅτι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βύλου ἔπесαν κατὰ τὰ ἐπακολούθησαντα ἔτη τῆς βασιλείας τῆς Μαρίας πολ-
λαι εὐγενεῖς καὶ σοφαὶ κεφαλαὶ τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' οὔτε πρό, οὔτε μετὰ τὸν ἀποκεφαλισμόν τῆς Ἰωάννας Γρέυ ἐξετελέσθη
ὑπὸ γυναικὸς καὶ μάλιστα βασιλείσσης πράξις σκληροτέρα ἢ ἀπε-
χθεστέρα τῆς καρατομήσεως τῆς ἀθώας ἐκείνης πριγκιπέσσης.

ΠΕΡΙ ΟΝΕΙΡΩΝ.

Ἀπὸ ὅλα τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἀπασχόλησαν τὴν
ἀνθρωπίνην διάνοιαν, οὐδὲν ἄλλο ἵσως παρεζάλισε πε-
ρισσότερον αὐτὴν ἀπὸ τὰ ὄνειρα. Ἀκόμῃ δὲ καὶ τὴν
σήμερον ἐξακολουθοῦν νὰ ᾔναι τὸ ἀντικείμενον πολ-
λῆς συζητήσεως μεταξὺ τῶν σοφῶν, πολλῶν δὲ φρό-
νων, καὶ ἐλπιδῶν περὶ μελλόντων πραγμάτων μεταξὺ

πατρικῆς εὐλογίας, νοκτωθεῖς καθ' ὁδὸν εἰς μέρος τι
καλούμενον Λοῦζ (Γενέσεως κή. 19) ἔλαβε λίθον ὡς
προσκεφάλαιον καὶ κατακλιθεὶς ἀπεκοιμήθη· ἐνῶ δ' ἐ-
κοιμάτο οὕτως εἰς τὸ ὑπαιθρον, εἶδεν ἐνύπνιον καὶ ἰδοὺ
κλίμαξ ἐστηρικμένη ἐπὶ τῆς γῆς, τῆς ὁποίας ἡ κορυφὴ
ἔφθανε μέχρι τοῦ οὐρανοῦ, οἱ δ' ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέ-
βαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς. Καὶ ἰδοὺ ὁ Κύριος
ἵστατο ἐπάνωθεν αὐτῆς, καὶ εἶπεν, «Ἐγὼ εἰμαι Κύ-
ριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ τοῦ πατρός σου καὶ ὁ Θεὸς
τοῦ Ἰσαάκ· τὴν γῆν, ἐπὶ τῆς ὁποίας κοιμᾶσαι, εἰς σὲ θέ-
λω δώσει καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου...» (Γενέσ. κή. 12—16.)

Τὸ ἐνύπνιον τοῦτο ἦτο πολλὸ ἐνθαρρυντικὸν εἰς τὸν
Ἰακώβ, καὶ ἀπλήρωσε τὴν ψυχὴν του μὲ ὕμνους καί-
τρομεροὺς διαλογισμοὺς περὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν ἔκα-

Ἀφρικανὸς Κροκόδειλος.

τῶν ἀμαθῶν καὶ δεισιδαιμόνων.

Ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα περὶ ὁνείρων
δὲν σκοπεύω νὰ ἐκθέσω εἰς τοὺς μικροὺς μου ἀναγνώ-
στας τί φρονοῦν οἱ σοφοὶ περὶ αὐτῶν, ἢ πῶς τὰ ἐξη-
γοῦν οἱ σημερινοὶ ὄνειροκρίται, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ χρησι-
μοποιήσω διὰ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν διαφόρους ὡ-
ραίας εἰκόνας, παριστάσας τὰ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γραφῇ ἀνα-
φερόμενα ὄνειρα, πρὸς εὐχαρίστησιν καὶ ἐνταυτῷ
διδασκαλίαν αὐτῶν. Ἀρχομαι δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου ὁνεί-
ρου, τοῦ ἐν αὐτῷ ἀναφερομένου, ὅπερ εἶναι

Α'. ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ.

Ὅταν ὁ Ἰακώβ ἠναγκασθῇ ν' ἀφίσῃ τὴν πατρικὴν
σκέπην καὶ νὰ φύγῃ εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς
τὸν θεῖόν του Λάβαν, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν ἐκδίκησιν τοῦ
ἀδελφοῦ του Ἠσαῦ, διὰ τὴν δι' ἀπάτης ἀρπαγὴν τῆς

μεν, ἀφ' οὗ ἐξύπνησε, ν' ἀνκράξῃ, «Βεβαίως ὁ Κύριος
εἶναι εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐγὼ δὲν τὸ ἤξευρον.»
Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπε, «Πόσον φοβερός εἶναι ὁ τόπος
οὗτος! δὲν εἶναι τοῦτο εἰμὴ οἶκος Θεοῦ καὶ αὕτη ἡ
πύλη τοῦ Οὐρανοῦ!» (Γενέσ. κή. 16, 17.)

Πρὸς ἐνθύμησιν τοῦ ἐνυπνίου του τούτου καὶ τῶν
ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ ὁ Ἰακώβ ἔλαβε λίθους καὶ ἔστη-
σεν ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον· ἐκ τῶν ἐπομέ-
νων συμβάντων τῆς ζωῆς τοῦ Ἰακώβ μαθηθάνομεν, ὅτι
τὸ ἐνύπνιον ἐκεῖνο ἠλήθευσεν, ὁ δὲ Κύριος ἐπεπλήρωσεν
Ἰλας τὰς ὑποσχέσεις, τὰς ὁποίας ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τότε.

Μετὰ ταῦτα ἐφάνη ὁ Θεὸς δι' ἐνυπνίων εἰς τὸν Ἰα-
κώβ εἰς διαφόρους τόπους καὶ περιστάσεις, καὶ ἐφα-
νέρωσεν εἰς αὐτὸν τὸ θέλημά του καὶ τὸν διεβεβαίωσε
περὶ τῆς εὐνοίας του.